ஓம்

ஸ்ரீ ஜிநாயநம:.

தருமசீலன்.

“ அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு. ”

(All Rights Reserved.)

22 OCT 1921 MADRAS

புத்தகம்	இரௌத்திரிஸு பங்குனிமீ	சஞ்சிகை
3	1921ஸு மார்ச்சுமீ	12

தருமோபதேசம்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்,

உடம்பில்வந்த பிணியறிந்து மருந்தூட் டாமல்
ஓகோகோ பேய்பிடித்த தெனவே சொல்லி
இடம்பமுள்ள கோடாங்கி தனை யழைத்து
இரவுபக லாயுடுக்கைத் தட்டச் செய்து
மடமிருந்து திமிர்கொண்ட பெண்கள் தம்மை
மானமின்றிப் பூசாரி முன்னே வைத்துத்
திடம்படவே பேயாட்ட மாடச் செய்து
திருப்திகொள்வோ னேபெரிய பேயா வானே (௬௭)

பலநாளும் வந்தடைந்த பாவம் நீங்கிப்
பரகதியை யடைவதற்கு விருப்பங் கொண்டு
நலமாகத் தினந்தோறுங் கடவுள் தன்னை
நாடிவணங் குவதைவிட்டு நானி லத்தில்
நிலமுதலாம் பெரும்பொருள்கள் நிறைய வெண்ணி
நித்தியமுந் தெய்வமற்ற தெய்வங் கட்குப்
பலமாக மாடாடு கோழி வெட்டும்
பாவிகட்கு வாழ்வனைத்தும் பாழ தாமே. (௬௮)

நோய்வந்த பெண்தனக்கு வாகடத்தின்
நுட்பமுறைப் படிசிகிச்சை செய்தி டாமல்
பேய்வந்த தெனநினைத்தோர் தடியன் றன்னைப்
பெருமையுட னழைத்துவந்தோ ரறையில் வைத்து
வாய்வந்த தைப்பேசு மந்தப் பெண்ணை
மந்திரித்துப் பாருமென முன்னே வைத்தன்
பாய்வந்து வெளியில்நிற்கு மடையனேமா
பகுத்தறிவே யில்லாத மிருக மாமே. (௬௯)

தருமசீலன்.

இரௌத்திரிஸு பங்குனிமீ.

சந்தா நேயர்களுக்கு விஞ்ஞாபனம்.

நேயர்களே! நமது தருமசீலனுக்கு இந்தப் பங்குனிமாதத்தோடு மூன்றாவது ஆண்டு பூர்த்தி பெற்றுச் சித்திரை மாதம் நான்காவது ஆண்டு ஆரம்பிக்கிறது. இது பெரும்பான்மையும் ஜைன சகோதரர்களை உத்தேசித்தே நடத்தப் பட்டு வருகிற தாதலின் இதன் சஞ்சிகைகளை மொத்தமாகவும் தனித் தனியாகவும் நம்மவர் இருக்கும் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் முன்னே அனுப்பிவிட்டுப் பின்னர் நேர்ந்த போது சந்தாதாரர்களிடம் சந்தாத் தொகையை வசூலித்துக் கொள்ளுகிற தென்ற வழக்கத்தை வைத்திருந்தோம். இந்த வழக்கம் நேயர்களுக்கு மிக்க நன்மையைத் தரக் கூடியதாயிருந்தும் இதன் நலத்தை யுணராமல் நம்மவர்களில் பெரும்பான்மையோர் 'இப்படிச் செய்வது தான் மெத்த அனுகூல'மென்று இரண்டு வருஷகாலமாகச் சந்தாத் தொகைகளைநிறுத்திவைத்துக்கொண்டே வருகிறார்கள். பணவசூலுக்குப் போகும் மனிதரிடமும் இனிய வார்த்தை கூறாமல் கடிந்து பேசிவருகின்றார்கள். இதனால் நமக்குப் பெருத்த தொகை நஷ்டமாகியும் எப்படியாவது நம்மவர்க்கு நன்மையுண்டாக வேண்டுமென்ற பொது நோக்கத்தால் சொந்த முயற்சியைக் கொண்டு பத்திரிகையை நடத்தி வருகின்றோம். இதுவரை இந் நாட்டில் நம்மவர்க் கிடையில் தோன்றாது தோன்றிய இப்பத்திரிகையால் உண்டாகிய நன்மைகள் பலவுள. அறிவாளிகள் நன்றாக யோசித்துப் பார்ப்பார்களே யானால் அந் நன்மைகளெல்லாம் தெளிவாக விளங்கும். இதைப் பற்றி எத்தனையோமுறை நம் சீலனில் நாம் எழுதிவந்திருக்கிறோம். அப்படியிருந்தும் நம்மவர்களிற் சில வகுப்பார் சிலருடைய துர்ப் போதனையாலோ வேறுஎக்காரணத்தா

லோ பத்திரிகை வாசிப்பது ஒரு கெட்டகாரிய மென்றே தீர்மானித்துப் பத்திரிகைகளைத் திருப்பிவிடுவதோடு மேற் கூறியபடி இரண்டுவருஷகாலமாகச் சந்தாத் தொகையைச் செலுத்தாமலும் பலவிதமான அலைக்கழிவு செய்து வருகின்றனர். இந்தச் செய்கையானது இதர வகுப்பாருக்கு ஓர் அதிசயமாகவே யிருக்கும்; விசேஷ ஞானமும் கல்வியபி விருத்தியும் பரவியிருக்கும் இவ் விருபதாம் நூற்றூண்டில் கூட இப்பேர்ப் பட்ட ஒரு சம்பவம் ஒரு கூட்டத்தாரில் நிகழ்கிற தென்றால் இதைப் பற்றி யார்தான் ஆச்சரியப்படமாட்டார்கள். நம் சிலனை ஓர் சார்பாக இல்லாமல் பொது வகையில் நடத்தியிருந்தால் இந்த மூன்று வருஷகாலத்திற்குள் எத்தனையோ பொது ஜனங்கள் சந்தாதாரராகச் சேர்ந்து சிலனை விருத்திக்குக் கொண்டு வந்திருப்பார்கள். நாம் நம் வகுப்பினர்க் கென்றே பாடுபட்டு வருவதில் மிகுதியும் அயர்ச்சியே உண்டாகி வருகிறது. ஆதலின் அடுத்த சித்திரையிலிருந்து நம் சிலனைப் பொது வகையில்திருப்பி நடத்த உத்தேசித்திருக்கிறோம். நம்மவரில் சிலனை வேண்டாதவர்கள் தயவுசெய்து பாக்கியிருக்கும் சந்தாத் தொகைகளை அனுப்பிவிட்டு எமக்குப் பத்திரிகை வேண்டியதில்லை யென்னும் விவாத்தைச் சித்திரை மாதம் முடிவுக்குள் தெரிவித்து விடும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம். பத்திரிகையில் விருப்பமுடையார் பாக்கிச் சந்தாவை அனுப்புவதுடன் அடுத்த புது வருஷத்திற்கு ஏற்பட்ட சந்தாத் தொகையையும் அனுப்பிப் பத்திரிகை வேண்டுமென்ற விவரத்தையும் எமக்கு அறிவிக்க விரும்புகிறோம். அடுத்த வருஷத்துப் பத்திரிகையைச் சந்தாத் தொகைக்கு வி. பி. யில் அனுப்புமாறு தெரிவித்தாலும் அனுப்புவோம். அடுத்த சித்திரையிலிருந்து பத்திரிகை நல்ல விதத்தில் உயர்ந்த விஷயங்களோடு அச்சிடப் பட்டு ஒவ்வொரு சந்தா நேயர்க்கும் நேரில் சேரும்படி தனித்தனியே போஸ்டில் அனுப்பப்படும். மாதந்தோறும் சஞ்சிகைகள் தவறுமல் வெளிவரும். ஒவ்வொரு சஞ்சிகையிலும் உயர்ந்த நூற் பிரசுரங்களும், நாவல்களும்,பொது நன்மையான வியாசங்களும், நீதிகளும், உலக வர்த்தமானங்களும் பிரசுரிக்கப் படும். புதிதாகச் சந்தாதாரராகச் சேர விருப்பமுடைய நண்பர்கள் தங்கள் விலாசத்தைத் தெரிவித்து ஆர்டர் கொடுத்தால் அடுத்த சித்திரை மாதம் முதல் சஞ்சிகையை வி. பி. யில் அனுப்பி அவர்களுடைய பெயரை ரிஜிஸ்டர் செய்து கொள்வோம். முன் பணம் அனுப்புவோர்க்குப் பத்திரிகை வழக்கம் போல் போஸ்டில் அனுப்பப்படும்.

தமிழபி விருத்தியை நாடும் நண்பர் ஒவ்வொருவரும் இதற்குச் சந்தாதாரராகச் சேர்வதோடு தங்கள் சிநேகிதர்களையும் சந்தாதாரராகச் சேரும்படி செய்யக் கேட்டுக்கொள்கிறோம். நீலகேசிமுதலிய நூல்களும் இதில் வெளிவருமாதலின் இது தமிழர்க்கு மிக்க பயன் தருவதாகும். மாதிரிக் காப்பி வேண்டுமானாலும் தெரிவித்தால் அனுப்புவோம்.

இங்ஙனம்,
பத்திராதிபர்.

நூல்களை அச்சிடும் கிரமங்கள்.

நூல்கள், மானிடர்க்கு, இருமைப் பயன்களையும் அடைதற்குஇன்றியமையாச் சாதனங்களாமென்பது உலகறிந்த விஷயம். இத்தகைய நூல்களைப்பலர்க்கும் பயன் படும்படி செய்வது அறிவுடையோர்க்கழகாகும். இவ்வாறு செய்வதில் பண்டைக் காலத்திலிருந்த அறிஞர், நூல்களைப் பனையேடுகளிலும், செப்பேடுகளிலும் எழுத்தாணியால் பிரயாசைப் பட்டு எழுதி ஆங்காங்கே வெளிப் படுத்தி வந்தனர். அது அதிகக் கஷ்டமான வேலையாகவே இருந்து வந்தது. எனினும், இக்காலத்தில் பற்பல அச்சியந்திரங்கள் ஏற்பட்டிருப்பதால் அவ்வகைக் கஷ்ட மில்லை. எத்தனை புஸ்தகங்களையும் எளிதில் வெளிப் படுத்தி விடலாம். இதனாலேயே எண்ணற்ற புஸ்தகங்கள் நாடோறும் வெளியாகி உலகிற் பரவி வருகின்றன. இவ்வாறு பரவி வருவது கல்வி யபிவிருத்திக்கு ஒரு பெருஞ்சாதக மென்றே சொல்லலாம். எனினும், இக்காலத்தில் இவ்வாறு நூல்களை வெளியிடுவதில் பல குறைகள் காணப்படுகின்றன. அவை யில்லாமல் நூல்கள் சரியான விதத்தில் வெளி யாகுமே யானால் உலகில் பாஷை கெடாமலிருப்பதோடு, நூற்பொருள்களை உள்ளவாறு உணர்வதற்கும் ஏதுவாகும். ஆதலின், நூல்களை அச்சிடும் விஷயத்தில் என் புத்திக்கு எட்டிய வரையில்சில முக்கியமான முறைகளைத் தெரிவிக்கின்றேன். ஒவ்வொருவரும் இவற்றை அசட்டை செய்து தள்ளிவிடாமல் எடுத்துக் கொண்டால் தமிழ் நாட்டிற்கும் தமிழ்த் தெய்வத்திற்கும் சிறப்புண்டாகும்.

1. புஸ்தகங்கள் வெளியாவதற்கு முக்கிய ஸ்தானங்கள் அச்சுக்கூடங்களாயிருப்பதினாலே அந்த அச்சுக் கூடங்களின் தலைவர்கள் நல்ல கல்வித் தேர்ச்சியுடையவர்களாயிருக்க வேண்டும். வியாபாரத்துக்காக வெளி யிடும் புஸ்தகங்களை நன்றாகப் பரிசோதித்துக் குற்றங்களை நீக்கிச் சுத்தமாக்கி மேலும் நல்ல படிப்பாளிகள் பலரிடத்திற் காட்டி அவர்களைக் கொண்டும் திருத்தச் செய்து நல்ல விதத்தில் அச்சிட்டு வெளிப் படுத்த வேண்டும்; வெளியிலிருந்து கூலிக்கு அச்சிடுவதற்குப் பிறரால் கொண்டு வரப்படும் புஸ்தகங்களையும் இவ்வாறுவிழுக்களைந்து வெளிப்படுத்தும் பொறுப்பைத் தாங்களே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்

டும். திருத்தவும் முடியாத வழுக்கள் நிறைந்த புத்தகங்களை அச்சிடாமல் நீக்கி விடவேண்டும். அச்சுக்கூடத் தலைவர்கள், கல்வி ஞான மில்லாதவர்களாயிருந்தால், கல்வியில் தேர்ந்த சிலருக்குத் தக்க சம்பளம் உதவி, அவர்களை வேலைக்குச் சேர்த்துக் கொண்டாயினும் மேற்கூறிய காரியங்களை நடத்தும்படி செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு கல்வி கற்றவர்களை வேலைக்குச் சேர்ப்பதில் உண்மையில் நன்றாகக் கல்வி கற்று நற்குணம் பொருந்தி யிருப்பவர்களை ஆராய்ந்து பார்த்து, நல்ல புத்திமான்களாகிய வித்வான்களிடம் காட்டி அவர்கள் சேர்க்கச் சொன்னதன் மேல் வேலைக்குச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்குச் சம்பளம் அதிகமாகவும் கொடுக்கலாம். சிலர், சரியான இலக்கிய இலக்கணப் பயிற்சியின்றி இடம்பமாகவும், வாயாடித்தனமாகவும் பேசி, நல்ல கல்விமான் என்ற ஒரு பொய்ப் போர்வையை மேலேபோட்டு மூடிக் கொண்டு, 'நான் சர்வகலா வல்லவன்' என்று உறுதி கூறி, நல்லஉழைப்பெடுத்துப் பல நூல்களை வாசித்து நற் குணத்தோடு விளங்கும் கல்விமான்களையும், 'அவர்க்கென்ன தெரியும், இவர்க்கென்ன தெரியும்' என்றுநிந்தித்துப் பேசி அவர்கள் செய்த நூல்களிலுள்ள நல்ல விஷயங்களை யெல்லாம் குற்றங்களாக எடுத்துக் காட்டி அடித்துத் தாங்களே முழுதும் வழுவாக்கியங்களை நிரப்பித் தாங்கள் பெறும் ஊதியத்திற்கும் சரியாக உழைக்காமல் வேலையிலும் வஞ்சனை செய்து, நல்ல உழைப்பாளிகளுடைய ஊக்கத்தையும் கெடுத்து வேஷதாரிகளாய்த் திரிவர். இவர்களை எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும், கல்வி சம்பந்தமான வேலைக்குச் சேர்க்கவே கூடாது. சில வியாபாரிகள், நல்ல படிப்பாளிகளைச் சேர்த்தால் அதிகப் பணச் செலவாகுமே யென்று பயந்து, இத்தகைய துர்க்குண முடையவர்களைச் சேர்த்துப் பாஷையையும் கெடுப்பதோடு தாங்களும் பலவித கஷ்ட நஷ்டங்களுக் குள்ளாவர்.

2. இனி, பொதுவாக நூல்களை வெளிப்படுத்தும் எல்லோரும், எழுதும் நூலைக் கூடியவரை பிழையின்றி நல்ல விதத்தில் எழுதவேண்டும். பின்னர் அதனை, நல்ல படிப்பாளிகளாகிய பலவித்வான்களிடம் காட்டி அவர்கள் கண்டுசொல்லும் வழுக்களை யெல்லாம் திருத்திக் கொள்ளவேண்டும். 'இவர்களென்ன சொல்லுகிறது நாமென்ன கேட்கிறது' என்று அகங்காரங் கொண்டு, அவர்கள் கூறும் அபிப்பிராயங்களைத் தள்ளிவிடலாகாது. எப்பேர்ப் பட்ட கெட்டிக்காரர்களும் கூடத் தாங்கள் எழுதினதே சரி யென்று செருக் கடையலாகாது; எவர்க்கும் குற்றம் ஏற்படுவது இயற்கை. ஆதலால், எவரும் தங்கள் நூலை நல்ல அறிவாளிகளிடம் காட்டி அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்பதேநலம். அப்படியின்றி வீண் செருக்கடைவோர் எப்பொழுதும் மாசுடையவர்களாகவே விளங்குவர்.

ஏட்டுச் சுவடிகளில் உள்ள நூல்களை அச்சிடத் தொடங்கினால், பல சுவடிகளைச் சேகரிக்க வேண்டும். எல்லா வற்றையும் ஒப்பு நோக்கி வழுக்களை நீக்கிச் சுத்தமாகக் காகிதத்தில் எழுத வேண்டும். அவ்வாறு எழுதிய பின் அவற்றிலுள்ள சந்தேகங்களைப் பலரிடத்தும் காட்டி அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்

தைக் கேட்டுத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும். ஏட்டுச் சுவடிகளில் வழுக்களாகவே மாறு பட்டு விளங்காமலிருக்கும் வாக்கியங்களைப் பலவிடத்திலும் காட்டி, விளங்குமாறு அருத்தபுஷ்டி யுண்டாகும்படி திருத்திக் கொள்ளலாம். அந்த வழுக்களை அப்படியே வைத்துக் கொண்டு, 'இது பெரியவாளுடைய நூல்; இதில் நாம் கை வைக்கவே கூடாது' என்று மௌட்டிக பக்திபேசலாகாது. இதனால் ஒரு போதும் நூல்கள் பரிசுத்த மடையவே மாட்டா. பண்டைக் காலத்துப் பெரியோர்கள் நூல்களைச் சரியாகவே செய்திருந்தாலும் பின்னர் எழுதினவர்களும் படித்தவர்களும் அவற்றைப் பற்பல விதமாக மாற்றி வழுக்களை நிறைத்து வைத்து விடுவது உலக இயற்கை. ஒரு பாடல் இரண்டு மூன்று பேரிடம் சென்றாலே தன்னுடைய பற்பல வாக்கியங்களை இழந்தும், நூதன வாக்கியங்களோடு கலந்தும் விளங்கக் காண்கிறோம். இதுவே இப்படி யிருக்க, நூற்றுக் கணக்கான வருஷங்களாகப் பலர் கையேறி வரும் நூல்கள்மாறுபாடடைவதில் சந்தேக மென்ன விருக்கின்றது. ஆதலின் மேற் கூறியபடி வழுவைக்களைந்து விடுதலே நலம். ஆனால், அப்படி வாக்கியங்களைத் திருத்துவதில் பொருந்தாத பொருள் பயக்கும்படியாகவாவது, பார பக்ஷமாக ஒருவகுப்பார்க்குநன்மையையும் ஒரு வகுப்பார்க்குத் தீமையையும் உண்டாக்கக் கூடியதாகவாவது திருத்தக் கூடாது. இப்படி யெல்லாம் சீர்திருத்தம் செய்த பின்னரே ஒரு நூலை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்த வேண்டும். நூல்களை அச்சிடும் விஷயத்தில் அவசரப்படலாகாது. பணச் செலவு செய்வதில் பின் வாங்கக் கூடாது. உழைப்பதில் சோம்பலடையக் கூடாது. கூடியவரை பணச் செலவு செய்து பொறுமையோடு, அநிக நாட்கள் சென்றாலும் வழுக்களை நீக்கி எந்த விடத்திலும் சந்தேக மில்லாமல் தெளிவாகவே நூல்களை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்த வேண்டும். வெள்ளாடு மேற்றழை தின்றோடுவது போல் மேற் போக்காக வேலை செய்யலாகாது.

பழைய அச்சுக் காப்பிகளை அச்சிடத் தொடங்கினால், நன்றாகப் பரிசோதித்து அவற்றிலுள்ள வழுக்களைக் கண்டு பிடித்துத் திருத்தியும், கற்றறிந்தோர்களிடம் காட்டி அவர்களைக் கொண்டும் திருத்து வித்தும் அச்சிடவேண்டும். நல்ல கல்வித்தேர்ச்சியுடையவர்களால் அச்சிடப்பட்ட புத்தகங்களிலும் சில பிழைகள் நேர்ந்திருப்பது இயற்கை. ஆதலின், எந்த அச்சுக் காப்பியையும் கூடியவரை ஆராய்ந்து பார்த்து அச்சிடுதலே நலம். அச்சுக் காப்பிகள் என்றால் சரியாகவே இருக்கு மென்ற நம்பிக்கை சிலருக்குண்டு. இதனால் அவர்கள், கல்வியறிவில்லாத சாமானியர்களால் வழுக்களை நிரப்பி அச்சிடப்பட்ட புஸ்தகங்களையும் சரியாயிருக்கு மென்றே நினைத்து, அவற்றைத் திருத்தக் கூடியவர்களையும் திருத்த விடாமல் வழுக்கள் இருந்தபடியே இருக்க, புஸ்தகங்களை அச்சிற்பதித்து வெளியிட்டு விடுகின்றனர். கல்வியறி வுடையவர்கள், வழுக்களைக் கண்டு, 'இவை குற்றங்களே' என்று சொன்னாலும் சிலர் கேளாமல், தாங்கள் அச்சுப் புஸ்தகத்தில் வைத்தபேதை நம்பிக்கையால், அவ்வார்த்தைகளைத் தடுத்து, "அச்சுப் புஸ்தகத்தில் குற்றமேது; எல்லாம் சரியாகவே யிருக்கும்" என்று குதர்க்கம் பேசுவார்கள். இதனால் பாஷைகெட்டுக் கல்வி யில்லாத கல்வி பரவு மென்ப

தில் தடையேயில்லை. ஆனால், கல்வி ஞானமில்லாதவர்களை எமாற்றிப் பொருள் பறிக்கும்நோக்கமுடைய சிலர் சுத்தமாக அறிஞரால்எழுதப்பட்ட புஸ்தகங்களிலும், 'அது குற்றம், இதுகுற்றம்' என்று பல குற்றமல்லாத குற்றங்களைக் கூறி நன்றாயிருக்கும் அப்புத்தகங்களைத் திருத்திக் குற்றங்களையே நிரப்பி விட்டுப் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு போய் விடுவார்கள். இவர்களிடம் எந்தப் புஸ்தகத்தையும் காட்டவே கூடாது.

அன்னிய பாஷைகளிலிருந்து மொழி பெயர்த்துப் புத்தகங்களை வெளியிடுவோர், நேர்நேரே வார்த்தைக்கு வார்த்தை எழுதி மொழி பெயர்த்து வெளிப்படுத்தலாகாது. ஏனென்னில், ஒவ்வொரு பாஷைக்கும் இலக்கணம் வெவ்வேறு விதமாயிருக்கும்; அதனால் வார்த்தைக்கு வார்த்தை மாத்திரம் நேர்நேராகப் போட்டெழுதிப் பார்த்தால் வாக்கியத் தொடர்களில் எழுவாயில்லாமலும், பயனிலையில்லாமலும், செயப்படு பொருள் இல்லாமலும், பொருள் முடிபில்லாமலும் சர்வ ஆபாசமாகப் பாஷையின் ஒழுங்கு கெட்டு நிற்கும். ஆதலின், அன்னிய பாஷையை மொழி பெயர்க்கும்போது விஷயங்களை ஒரு முறை நன்றாகப் படித்து விட்டுப் பின்னர் தாங்கள் எழுதும் பாஷையில், அப்பாஷையின் இலக்கண வரம்பின்படி எழுத வேண்டும். இவ்வாறு எழுதுகின்றவர்கள் அவ்விரண்டு பாஷைகளிலும் விற்பத்தி யுடையவர்களா யிருக்கவேண்டும். ஒருபாஷையில் மாத்திரம் வன்மையுடையோர் அதை மற்றொரு பாஷையில் எழுதத் தொடங்கினால் ஒரு போதும் சரியாக எழுதவே முடியாது. இரண்டு பாஷையிலும் வன்மையுடையார் ஒழுங்காக மொழி பெயர்க்கும் புஸ்தகங்களையும் நல்ல கல்விமான்கள் சிலரிடம் காட்டி அவர்களைப் பார்க்கும்படி செய்து ஏதேனும் வழுவிருந்தால் திருத்தும்படி சொல்ல வேண்டும். இவ்வாறு செய்யப்படாத புஸ்தகம் பூரணமாகக் குற்றம் நீங்கியதாக ஒரு போது மிராது. இவ்விஷயத்தில், 'நாம் எழுதினதேசரி; இன்னொருவர் என்ன பார்க்கிறது' என்று அகங்காரங் கொள்ளவே கூடாது. பல பேரிடம் காட்டிச் சீர் திருத்தம் செய்துவெளிப்படுத்தும் புஸ்தகங்களிலும் சில தவறுகள் ஏற்படுவது சகஜமாயிருக்கும்போது, மற்றவைகளில் குற்றமேற்படு மென்பதில் சந்தேக மென்ன விருக்கிறது என்பதை நன்றாக ஆலோசித்து ஒவ்வொரு புஸ்தகத்தையும் கல்விமான்களிடம் காட்டித் திருத்திக் கொள்வதே நலமாம். சிலர், "நான் பிடித்த முயலுக்கு இரண்டே கால்" என்று சொல்வது போலத் தப்பான விஷயங்களை எழுதிக் கொண்டு 'இதுவே சரி' என்று சாதிப்பார்கள். இவர்கள் பலரிடத்தும் தங்கள் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லி அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைக் கேட்க வேண்டும். அப்பொழுது குற்றமின்னது, குற்ற மில்லாதது இன்னது என்று விளங்கும்.

புத்தகங்களை அச்சிடுங் காலத்தில் ஒவ்வொரு பாரத்தையும் மூன்று முறைக்குக் குறையாமல் ஒப்பு நோக்கித் திருத்த வேண்டும். புத்தகங்களை எழுதினவர்கள் ஒரு முறையாவது வேறொருவரைக் கொண்டு பாரங்களைப் பார்க்கும்படி செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால், எழுதினவர்களுக்கு எழுத்துப் பிழை சரியாயிருப்பது போலவே விளங்கும்; அன்னியர் பார்த்தால் அப்பிழைகள்

கூடியவரை களையப்படும். ஒப்பு நோக்குவோர் அவசரப்படாமலும், வேறு விஷயங்களில் புத்தியைச் செலுத்தாமலும் சாந்தமாகப் பொறுமையோடு பாரங்களைப் பார்க்க வேண்டும். முதல் பார்வை அசல் காப்பியை வைத்துக் கொண்டு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும்; இவ்வாறு செய்யா விட்டால் சில வரிகள் விடுபட்டிருந்தாலும் தெரியாமற் போய்விடும். பின் அடுத்த பார்வைகளில் அசல் காப்பியில்லாமலே வேறு விஷயங்களைக் கவனித்துத் திருத்தலாம். இரண்டாவது பாரம் பார்க்கும்போது முதல் பாரத்தின் தொடர்ச்சியையும் பக்க நம்பர் முதலியவைகளையும் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். பெரும்பான்மையும் இந்த முறைகளை அனுசரித்தால் புஸ்தகங்கள் கூடியவரை சுத்தமாகவே வெளி வரும்.

ஆதலின், புத்தக வியாபாரிகளும், அச்சுக்கூடத் தலைவர்களும், புத்தகங்களை எழுதி வெளியிடத் தக்க கல்வியாளரும் இந்த நல்ல முறைகளை அனுசரிக்கும்படி நான் மிகவும்வணக்கமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதில் எழுதப்பட்டிருக்கும் விஷயங்களெல்லாம் தமிழைப் பற்றிய பொது நன்மையான விஷயங்களே யாதலின், அறிஞர் இவற்றை வெறுக்காமல் அன்புடன் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

இங்ஙனம்,

வீ. ஆறுமுகஞ் சேர்வை.

கல்யாணஞ் செய்து கொள்ளுதல்.

புருஷன் இருபத்தஞ்சு வயதில் தன் வயதிற்கு நாலு அஞ்சுவயது குறைந்த வயதையுடையவளாய் அதிக ரூபமாகவும் அசங்கியமாகவுமில்லாமல் நல்ல குடும்பத்தில் பிறந்த விவேகசாலியாக இருக்கிற ஒரு பெண்ணைப் பார்த்துக் கல்யாணஞ் செய்து கொள்ளவேண்டியது.

ஒருவன் இருபத்தஞ்சுவயதிற்கு முன்னே கல்யாணஞ் செய்து கொள்ளக் கூடாது. ஏனெனின், அந்தப்பருவத்தில் எல்லாவற்றிற்கும் முக்கியகாரணமாகிய கல்விப்பொருளைச் சம்பாதிக்க வேண்டியதாகையால், அப்போது கல்யாணஞ் செய்துகொண்டால், படிப்பின் மேல் மனஞ் செல்லுவதற்கு அனேகம் இடையூறுகள் உண்டாகின்றன. அதன்றியும், பாலியகாலத்தில் ஒரு வேளை பிள்ளைகளுண்டானால் அந்தப்பிள்ளைகளால் உண்டாகும் இன்பத்தை அடையத் தகுந்த பருவம் அதல்லாதபடியால் பிள்ளைப்பேற்றினால் அடையும் இன்பத்தையும் இழந்துபோவான். அதிபாலியத்தில் கல்யாணஞ் செய்துகொள்வதினால் இன்னும் அனேக வருத்தங்கள் உண்டாகின்றன. என்னவென்றால், பதினாறு-அல்லது பதினெட்டாவது வயதில் புருஷர்களுக்குப் போதுமான பலம் இராதாகையால் அந்த வயதில் உண்டாகின்ற பிள்ளைகளும் அதிக பலசாலிகளாக இருக்கமாட்டார்கள். அது எதுபோலவென்றால், இளசாயிருக்கு மா

மானது பழத்தைக் கொடுத்தால் அந்தப்பழம் எப்படி ருசியில்லாமல் இருக்குமோ அப்படித்தான் அதிபாலியர்களுக்குப் பிறக்கின்ற பிள்ளைகள் பலசாலிகளாக இராமல் அதிக சீக்கிரத்தில்தானே மரணத்தை அடைந்து கொண்டு வருகிறார்கள். இந்தத் தேசத்தில் அதிபாலியத்தில்தானே கல்யாணஞ் செய்கிற சில ஜாதியர்களுடைய புருஷர்களுக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் பிறக்கிற பிள்ளைகளுக்கும், நல்ல பருவத்தை அடைந்தபின்பு கல்யாணஞ் செய்கிற இங்கிலீஷ்காரருக்கும் இன்னும் மற்ற ஜாதியர்களுக்கும் பிறக்கிற பிள்ளைகளுக்கும் இருக்கிற பலமே, மேற்சொல்லியதற்குப் போதுமான திருஷ்டாந்தமாக இருக்கின்றது.

இருபத்தஞ்சாவது வயதில் அவன் கல்யாணஞ் செய்துகொள்ள, அவனுடைய இருபத்தாறுவது அல்லது இருபத்தேழாவது வயதில் அவனுக்குப் பிள்ளை உண்டானால், அந்தப்பிள்ளைக்கு இருபத்தஞ்சு வயதாகும்போது தகப்பனுக்கு ஐம்பது ஐம்பத்திரண்டு வயது ஆகின்றது. அப்போது தகப்பன் முதுமையை அடைகிறான். பிள்ளை அவனைக் காப்பாற்றும் நிலையை அடைகிறான். ஆகையால்தான் பெரியோர்கள் “ அறுநான்கிற் பெற்றபிள்ளை முன்னுளில் தேடிவைத்த பொருள் ” என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். சிலர் இருபத்தஞ்சு இருபத்தாறுவது வயதில் கல்யாணஞ் செய்து கொள்ளாமல் ஐம்பதாவது வயதில் கல்யாணஞ் செய்து கொள்ளுகிறார்கள். அது எவ்விதத்தாலுஞ் சரியானதன்று. ஏனென்றால், மனிதர்களுக்கு ஏற்படுத்தி யிருக்கிற ஆயுட்பிரமாணத்தில் ஐம்பதாவது வயது சரிபாதியானதால் அப்போது மனிதர்களுக்கு இருக்கும் பலத்திற் பாதிக்கு அதிகமாகவே குறைந்து போகின்றது. ஆகையால் கல்யாணம் அந்த வயதிற் செய்துகொண்டால் பிள்ளை உண்டாகாது. உண்டானாலும் அதிக பாலியர்களுக்குப் பிறக்கிற பிள்ளைகள் எப்படிப் பலவீனமாக இருக்கின்றனவோ அப்படிப்போலவே யிருக்கும். அதன்றியும் பிள்ளைகளை வளர்த்துப் படிப்பு முதலாகியவைகளையுங் கற்பித்துக் கொடுத்து அவர்களைச் சீர்ப்படுத்துவதற்கு முன்னமே தந்தைகள் இறந்துபோய் விடுவார்கள். சிலர் ஐம்பதாவது வயதில் யௌவனத்தை அடையாத சிறு பெண்களைக் கல்யாணஞ் செய்து கொள்கிறார்கள். அது பெரியபாவம். ஏனென்றால், அந்தப் பெண்கள் நல்ல பருவத்தை அடைகிறதற்கு முன்னே பெரும்பாலும் அவர்கள் இறந்து போய் விடுகிறார்கள். அப்போது அந்த நிர்ப்பாக்கியமுள்ள பெண்களுடைய வாழ்நாளெல்லாம் வீணாகி அவர்கள் விதவைகள் என்கிற பெயரை அடைந்து துன்பத்தில் மூழ்கியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கெடுதி சேரிடுகிறது அவர்களுடைய குற்றமன்று. அறிவில்லாமையினாலே தங்களுக்குக் கிழத்தனம் வந்ததை அறியாமல் சிறிய பெண்களைக் கல்யாணஞ்செய்து கொள்ளுகின்ற புருஷர்களுடைய குற்றமாகவே இருக்கின்றது.

புருஷர்கள் தங்களுக்குக் குறைவான வயதையுடைய பெண்களைக் கல்யாணஞ்செய்து கொண்டால் அந்தப் பெண்கள் தமது புருஷர்கள் தங்களைப் பார்க்கிலும் அதிக வயதை உடையவர்களாகையால் அவர்களுக்கு உலக நடை தம்மிலும் அதிகமாகத் தெரிந்திருக்குமென்று எண்ணி, அவர்கள் சொல்வதை யெல்

லாம் மிகுந்த மரியாதையோடும் வணக்கத்தோடும் கேட்டு, அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடப்பார்கள்.

புருஷர்கள் தங்களுக்கும் மேலான வயதையுடைய பெண்களைக் கல்யாணஞ் செய்து கொள்ளுகிறதுஞ் சரியன்று. ஏனெனின், தமது புருஷர்கள் தமக்குப் பிற்காலத்தில் பிறந்தவர்களாகையால் தங்களுக்குத் தெரிந்த மாத்திரம் அவர்களுக்கு உலகநடை தெரியாதென்று எண்ணி அகங்காரத்தை அடைவார்கள். அல்லாமலும் அவர்கள் தங்களுடைய புருஷர்களை அலட்சியம் பண்ணி, அவர்களைத் தம்முடைய கட்டளைக்குக் கீழ்ப்பட்டு நடக்கும்படி செய்துகொள்ளுவார்கள். அப்படிப் பெண்களின் சொற்படி நடக்கிற புருஷர்கள் மற்ற மனிதர்களால் புருஷர்களாக எண்ணப்படமாட்டார்கள். ஆகையால், மனிதர்கள் அதிக வயதையுடைய பெண்களைக் கல்யாணஞ் செய்துகொள்ளக் கூடாது.

புருஷர்கள் அதிரூபமுள்ள பெண்ணைக் கல்யாணஞ் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று இச்சிக்கவுங்கூடாது. ஏனென்றால், அப்படி இச்சைப்பட்டுக் கல்யாணஞ் செய்து கொண்டவர்கள் அந்தப் பெண்களுடைய அழகுக்குச் சரியான அழகோடு கூடியவர்களாக இருந்தால்தான் அந்தப் பெணகள் சந்தோஷமாக அவர்களோடு கூடியிருப்பார்கள். அப்படிக்கில்லாமல், இந்தத்தேசத்தில் நல்ல அழகுள்ள பெண்ணைப் பந்துத்துவத்தையும் அதிக ஐசுவரியத்தையும் உடைய ஒரு மூடவனுக்கு அல்லது கிழவனுக்குக் கல்யாணஞ் செய்து கொடுக்கும்வழக்கத்தைப்போலக் கல்யாணஞ் செய்து கொண்டால் அதனுடைய பிரயோசனம் உடனே உண்டாகாமற் போகமாட்டாது.

அழகுள்ள பெண்ணைக் கல்யாணஞ் செய்து கொள்ளுவதனால் கெடுதிகள் உண்டாகுமோ வென்றுநினைத்துக் குரூபிகளாக இருக்கிற பெண்களைக் கல்யாணஞ் செய்துகொள்வது நலமாயிருக்குமென்று எண்ண வேண்டியதில்லை. ஏனெனில்,எதுவும் தன்னளவில் குறைந்தாலும் அதிகமானாலும் துன்பத்தைக் கொடுக்கும். ஆகையால் மிதமான அழகையுடைய பெண்களைக் கல்யாணஞ் செய்து கொள்ளவேண்டியது. குரூபிகளாக இருக்கிறவர்களை விவாகஞ் செய்து கொண்டால் அவர்களைக் காணும்போதெல்லாம் நம்முடைய மனத்திற்கு அதிக அருவருப்பும் வியசனமும் உண்டாவதல்லாமலும், கடவுள் நமக்கு இப்படி விதித்தாரேயென்று அவரைத் தூஷிக்கும் படியாகவும், பெரியோர்கள் கூறிய நீதி நூல்களுக்கு விரோதமாய்த் தூர்த்த ராகும்படியாகவும் நேரிடும்.

அந்த மிதமான அழகையுடைய பெண்களும் நல்லகுடும்பத்தில் பிறந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும். ஏனென்றால், அவர்களுடைய வமிசத்தார்கள் நல்ல கீர்த்தியை உடையவர்களாக இருந்தால், அவர்களைக் கல்யாணஞ் செய்துகொள்ளுகிறவர்களுக்குப் பெருமையுண்டாகிறது. அபகீர்த்தியை உடையவர்களாக இருந்தால் இன்ன புருஷன் இன்னானுடைய பெண்ணைக் கல்யாணஞ் செய்து கொண்டானென்கிற பழிப்பு உண்டாகின்றது. ஆகையால், அந்தப் பழிப்புக்கஞ்சி நாம் எந்தக் குடும்பத்தாருடைய பெண்ணைக் கல்யாணஞ் செய்துகொள்ள விரும்புவோமோ, அந்தக் குடும்பத்தாருடைய காரியங்களையெல்லாம் நன்றாக

அறிந்து, அவர்கள் குற்றமற்றவர்களாக இருந்தால், அவர்கள் பெண்ணைக் கல்யாணஞ் செய்து கொள்ள வேண்டும். நாம் கல்யாணஞ் செய்து கொள்ளப் போகிற பெண்களுடைய குடும்பத்தில யாருக்காவது குஷ்டமுதலான வமிசபாரம்பரியமாக இருக்கிற வியாதிகளுண்டா என்றும் விசாரிக்கவேண்டியது. ஏனென்றால், அப்படிப்பட்ட வியாதிக ளிருந்தால் அவைகள் அந்தப் பெண்கள் வழியாக அவர்களைக் கல்யாணஞ் செய்து கொள்ளும் புருஷர்களுக்காவது அல்லது அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்காவது உண்டாகு மென்று பெரியோர் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால், அதை முக்கியமாக அறிய வேண்டியது.

ஒருவன் எந்தப் பெண்ணைக் கல்யாணஞ் செய்துகொள்ள விரும்புகிறானோ, அந்தப்பெண் நல்ல விவேகசாலியாகவும் படித்தவளாகவும் இருந்தால், அவனுக்கு அதைவிடச் செல்வம் வேறே வேண்டியதில்லை. பெண்கள் தங்களுடைய விவேகத்தினால் புருஷர்களுக்குச் சகல மரியாதையும் உபசாரமும் செய்கிறது மன்றித், தமது நன்னடக்கையினாலே கணவர்களுக்கு அழிவில்லாத கீர்த்தியையும் உண்டு பண்ணுகிறார்கள். பெண்கள் அவசியம் படித்தவர்களாகவே யிருக்க வேண்டும். ஏனென்றால், அவர்கள் படித்திருந்தால் தமது குடும்ப காரியங்களை யெல்லாம் தங்களுடைய புருஷர்களுக்கு வருத்தங் கொடுக்காமல் தாங்களே பார்த்துக் கொண்டு போகுந் திறமை யுடையவர்களாக இருப்பார்கள். அன்றியும், தமது புத்திரர்களைப் பள்ளிக்கூடத்திற் கனுப்பும் பருவத்திற்கு முன்னே வீட்டில் தானே பாலிய காலத்தில் பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிக்க வேண்டிய நல்ல புத்திகளை யெல்லாங் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகவே போதித்து விடுவார்கள்; அதனால் அந்தப் பிள்ளைகள் மற்றப்பிள்ளைகளை விட விவேகசாலிகளாகவும், யோக்கியர்களாகவும் இருப்பார்கள். மேலும் பெண்கள் படித்திருந்தால் அவர்கள் கணவர்கள் எவ்விடத்திற்குப் போயிருந்தாலும் வீட்டி லிருப்பது போலவே எல்லாக் காரியங்களையும் தமது மனைவியர்க்குக் கடித மூலமாகத் தெரிவிப்பார்கள், அதற்குப் பதிலாக அவர்களும் எழுதி அனுப்பும் சக்தியை உடையவர்களாக இருப்பார்கள். அப்படிக் கில்லாவிட்டால், அந்தப் புருஷர்கள் தம்முடைய மனைவிகள் மாத்திரம் அறிய வேண்டிய இரகசியங்களை யெல்லாம் எழுதாமல் எல்லாரும் பார்த்து அறியத் தகுந்த காரியங்களை மாத்திரம் எழுதி அனுப்புவார்கள். மனைவியரும் அப்படியே தம்முடைய க்ஷேமத்தை மாத்திரந் தெரிவிப்பார்கள். இப்படி க்ஷேமம் மாத்திரந் தெரிந்து மற்றொரு இரகசியமுந் தெரியாம லிருப்பதால் அதைப்பற்றி ஒருவரை யொருவர் காணவேண்டு மென்று ஆவல் கொண்டிருப்பார்கள். ஒரு வேளை ஒருவரை யொருவர் பாரா முன்னமே இறந்துபோய்விட்டால் அப்போது அனேக கெடுதிகள் உண்டாகும்.

இங்கிலீஷ்காரர்களில் ஸ்திரீகள் படித்திருப்பதால் புருஷர்கள் அவர்களை விட்டு எத்தனைநாள் பிரிந்திருந்த போதிலும் அவர்களுடைய சகல சமாசாரங்களையும் கடித மூலமாக அடிக்கடி அறிந்து கொண்டிருக்கிற படியால் அவர்களைப் பிரிந்திருப்பதினால் அதிக வியசனத்தை அடையாமல் இருக்கிறார்கள். பெண்களுக்குப் படிப்பிருந்தால் வியபிசாரஞ் செய்வார்களென்று எண்ணிச் சி

லர் தங்களுடைய பெண்களைப் படிப்பிக்காமல் இருக்கிறார்கள். சிலர் வெகு கொஞ்சங் கற்பித்துப் பின்பு அதிகமாகப் படிப்பித்தால் கெடுதி உண்டாகுமென்று நினைத்துச் சமையல் வேலையைக் கற்பிக்கத் தொடங்குகிறார்கள். படிப்பு வியபிசாரத்துக்குக் காரணமென்று சொல்வது மிகவும் மூடத்தனமாக இருக்கின்றது. நன்றாகப் படித்திருந்தால் ஸ்திரீகள் ஒரு காலும் வியபிசாரஞ் செய்யத் துணியார்கள்.

ஆகையால் தந்தைகள் மேலே சொல்லியிருக்கிறபடி செய்யாமல், பெண்களுக்கு நல்ல நீதிநூல்களையும் கற்புநிலைமையைக் குறித்துச் சொல்லும் சாஸ்திரங்களையும் நன்றாகக் கற்பித்து, அவர்களை விடக் கல்வியிற்சிறந்த புருஷர்களைத் தேடிக் கல்யாணஞ் செய்து கொடுத்தால், அந்தப் பெண்கள் அவர்களைத் தம்மைப் பார்க்கிலும் விசேஷமாகக் கற்றவர்களென்று நினைத்து, அவர்களிடத்து விசுவாசமும் மரியாதையு முடையவர்களாகப் புருஷர்கள் சொற்படி நடந்து கொண்டு, எப்போதுஞ் சந்தோஷ முடையவர்களாக இருப்பார்கள். மற்றப் புருஷர்கள் எவ்வளவு அழகை யுடையவர்களாக இருந்த போதிலும், அவர்களையெல்லாந் துரும்புபோல எண்ணித், தமக்கிருக்கிற மேலான கல்வியினாலே தங்கள் கற்புக்கு எந்த விதத்திலும் அழிவு வராமலிருக்கும் படியாக அதைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளுவார்கள்.

இங்கிலீஷ்காரர்களிற் புருஷர்கள் ஸ்திரீகளைப் பார்த்து, அவர்களுடன் பேசி, அவர்களது திறமையையும் விவேகத்தையும் அறிந்து, பின்பு கல்யாணஞ் செய்கிற வழக்கத்தைப்போல, இந்தத் தேசத்தார்கள் செய்யாமல், தாய் தந்தைகள் அல்லது பந்துக்கள் பெண்களைப் பார்த்துக்கல்யாணஞ் செய்விக்கிறபடியால், புத்திசாலியாகவும், கல்விமானாகவும் யோக்கியனாகவும் இருக்கிறவனுக்கு மிகவும் துஷ்டையானவள் வந்து சம்பவிக்கிறாள். அல்லது, விவேகசாலியாக இருக்கிற பெண்ணுக்கு அவிவேகியாகவும் தீயொழுக்க முடையவனாகவும் இருக்கிறவன் வந்து சம்பவிக்கிறான். இப்படி ஒன்றுக்கொன்று மாறுபாடான குணங்களையுடைய புருஷர்களும் ஸ்திரீகளும் கல்யாணஞ் செய்துகொள்வதினால் என்ன சவுக்கியம் உண்டாகும். அதைப் புத்திமான்களே யோசிக்க வேண்டியது. ஆனால் மேலேசொல்லிய மூடத்தனம் இந்தத் தேசத்தார்களுக்கு நல்ல விவேகம் வருகிறவரைக்கும் இவர்களை விட்டு நீங்காது. ஆகையால், விவேகசாலிகளாக இருக்கிற புருஷர்கள் தங்களுக்குத் தமது தாய் தந்தைகள் கொள்ளவேண்டுமென்று யோசித்திருக்கிற பெண்களுடைய குணங்களை எவ்விதத்திலாவது விசாரித்துப் பின்பு கல்யாணஞ் செய்துகொள்ள வேண்டியது. ஏனென்றால், தாய்தந்தைகளாவது, அல்லது பந்துக்களாவது, பணம் பந்துத்துவ முதலிய காரணத்தினாற் கூன் குருடு முதலிய விகார ரூபங்களையுடைய ஸ்திரீகளை நன்றாக இருக்கிற புருஷனுக்குக் கல்யாணஞ் செய்ய நிச்சயிப்பார்கள். இப்படி அனேகம் பேர்கள் தங்களுடைய சவுக்கியம் பெருமை முதலியவைகளைப் பார்த்தும், பின்பு புருஷன் படப்போகிற வருத்தத்தைப் பாராமலும், விகார ரூபமுள்ள பெண்களைக் கொள்ளத் துணிகிறார்கள். ஆலோசித்துப் பார்

க்குமிடத்து எப்படிப்பட்டவர்களும் முதலில் தங்கள் சவுக்கியத்தை விரும்புகிறவர்களா யிருப்பார்களே யல்லாமல் பிறருடைய சவுக்கியத்தைப் பாராட்டுகிறவர்கள் உலகத்தில் யாருமில்லை யாகையால், கல்யாணஞ் செய்து கொள்ளும் விஷயத்தில பெண்களைப் பார்க்கப் புருஷர்களும், புருஷர்களைப் பார்க்கப் பெண்களுந்தான் தகுந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்தத் தேசத்தார்களும் இப்படிச் செய்து கொண்டு வந்தால், ஸ்திரீகளும் புருஷர்களும் ஆகிய எல்லோரும் அதிக சுகத்தோடு கூடி வாழ்ந்து கொண்டிருப்பார்கள். அப்போது ஸ்திரீகளிடத்து வியபிசாரமும், புருஷர்களிடத்து வேசிகமனமும் இருக்க மாட்டா.

புருஷர்கள் அதிக ஐசுவரியத்தை யுடையவர்களுடைய பெண்களைக் கல்யாணஞ் செய்து கொள்ளலாகாது. மிதமான தனிகர்களாகவும் சின்னக்குடும்பஸ்தர்களாகவும் இருக்கிறவர்களுடைய பெண்களைக் கல்யாணஞ் செய்துகொள்ளவேண்டியது. ஏனென்றால், மாமன் அதிக பொருளுடையவனாகவும் மருமகன் எளியவனாகவும் இருந்தால், அந்த மருமகனை மாமன் தன்னுடைய வேலைகாரர்களில் ஒருவனைப் போல எண்ணுவான். அவனுடை பெண்ணும் செல்வச்செருக்கினால் தனது புருஷனுக்கு உபசார முதலானவைகளைச் செய்ய விரும்பாள். அன்றியும் எப்போதும் தாய் வீட்டிலேயே இருப்பாள். புருஷனுக்கு இவன் இன்னாருடைய மருமகன் என்று சொல்லும் பெயரே யன்றி வேறேயாதொரு மரியாதையும் கிடைக்க மாட்டாது. சாதாரணமானவர்களுடைய வீட்டுப் பெண்ணாகை இருந்தால், அப்போது அவர்களால் மருமகனுக்கு எல்லா உபசாரங்களும் நடக்கும். பெண்ணும் புருஷடைய சொற்படி நடப்பாள். தாய் வீட்டிலேயே குடிகொண்டிராமல் புருஷனுடனேஎப்போதும்கூடியிருப்பாள். மாமன் வீட்டார் எளியவர்களாகவும் அதிக குடும்பஸ்தர்களாகவும் இருந்தால், அவர்களுடைய பெண்ணைக் கொண்ட புருஷன் எப்போதும் அவர்களுக்கே தன் ஆஸ்தியைச் செலவழிக்கும்படியாக நேரிடும். புருஷனுக்கு அவர்களால் ஒரு நன்மையும் கிடைக்க மாட்டாது.

நல்ல சம்பாத்தியம் நமக்கில்லாவிட்டால், நாம் கல்யாணஞ் செய்து கொள்ளக்கூடாது. கைக்குப் போதுமான திரவியம் இல்லா முன்னமே, நாம் கல்யாணஞ் செய்து கொண்டால், நமக்குச் சந்துஷ்டி யில்லாமல் எப்போதும் வியசனமாகவே யிருக்கும். நம்முடைய பெண்டாட்டிக்கு வேண்டிய ஆடை ஆபரணங்களுக்கு நம்மிடத்திற் பணமில்லாவிட்டால் கடன் வாங்கியாகிலும் போதுமான செலவு செய்யும்படியாக நேரிடும். அப்புறம் அந்தக் கடனைத் தீர்க்க நாம் சக்தியில்லாதவர்களாகிக் கடன் கொடுத்தவர்களால் எப்போதும் பீடிக்கப் பட்டுக் கொண்டிருப்போம் ஒருவேளை கடவுள் கிருபையாற் பிள்ளைகள் உண்டானால் அவர்களுக்குப் போதுமான உபசாரஞ் செய்ய நமக்குச் சக்தியில்லாதபடியால் அந்தப்பிள்ளைகள் அன்னவஸ்திரங்களுக்காகத் தமது தாய்முகத்தைப் பார்க்கும்போது அவள் நம்முடைய முகத்தை நோக்குவாள். நாம் அப்போது அதிக வியசனத்தை அடைவோம். ஆகையால் கையில் பொருளில்லாததற்கு முன்னமே கல்யாணஞ் செய்துகொண்டு இப்படிப்பட்ட துன்பத்தை அடைகிறதைப் பார்க்கிலும் ஒன்றியாக இருப்பதே மிகவும் நலமாக இருக்கின்றது.

சீமான்களுடைய பெண்கள் அதிக திரவியத்தோடு நமக்குக் கிடைப்பதாக இருந்தாலும், நாம் நமது சொந்தமுயற்சியினாற் சம்பாதிக்கும் பொருள் ஒரு சமுசாரத்தை வைத்துக் காப்பாற்றுகிறதற்குப் போதுமானதாக இல்லாவிட்டால் கல்யாணஞ் செய்துகொள்ளக் கூடாது. ஏனென்றால், அந்தப்பணத்தினாற் சீவிப்பவன் அதமனென்று சொல்லப்படுகிறான். அதல்லாமலும் வீட்டிற் சேர்ந்த அதிகாரமும் அவர்களுக்கே யிருக்கும்; நாம் அந்தப் பணத்தைச் செலவிடும்போது நமது மனத்திற்கு அருவருப்பும் பலவகை வருத்தங்களும் உண்டாகும். ஒரு பெண்ணைக் கல்யாணஞ் செய்துகொண்டு அவளைப் போஷிக்கத் தகுந்த சக்தியில்லாம லிருக்கும்போதே சிலர் இரண்டுபெண்களைக் கல்யாணஞ் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். அது பெரிய மூடத்தனம். அல்லாமலும் எப்படிப்பட்டவனும் இரண்டு பெண்களைக் கல்யாணஞ் செய்து கொள்ளக் கூடாது. இரண்டு பெண்டாட்டிகளையுடையவன் வீடு எப்போதும் புகைந்துகொண்டே யிருக்கும். அவர்களைக் கொண்ட புருஷனுக்கு அவர்களது வியாச்சியங்களைத் தீர்ப்புச் செய்யக்கூடாம லிருக்கிறதுந் தவிர, ஒருவேளை அவனுக்கு உயிர்ச்சேதமுஞ் சம்பவிக்கும். ஒவ்வொருத்தியும் புருஷனைத் தன்வசப் படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று அவனுக்குமருந்து முதலாகியவற்றைக் கொடுக்கப் பிரயத்தனப்படுவாள். அந்த மருந்துகள் அவனுக்கு வியாதிகளை அதிகப்படுத்தி விரைவில் மரணத்தை உண்டாக்கிவிடும்.

புருஷன் இறந்தபின்பும் அந்த ஸ்திரீகள் அவன் சம்பாதித்துவைத்த திரவியத்தைப் பாகித்துக் கொள்ளும் பொருட்டுக் கோர்ட்டு முதலான இடங்களிற் சென்று வழக்காடி அந்தப்பொருளை யெல்லாம் வியாச்சியச்செலவினால் வீணாக்கித் தமது புருஷனுக்கு அபவாதத்தை விளைவிப்பார்கள். இந்தப்படி அநேக குடும்பங்களில் நேரிட்டிருக்கிறதை நாம் பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்த்தே யிருக்கிறோம். இரண்டு பெண்களைக் கல்யாணஞ்செய்து கொள்ளும்படி சாஸ்திரங்களிலும் விதிக்கப்படவில்லை. ஆனால் மனுவென்பவர் தர்மசாஸ்திரத்தில் ஒரு புருஷனுடைய முதல்தாரம் மலடியாகவாவது குஷ்ட முதலாகிய வியாதிகளையுடையவளாகவாவது இருந்தால், அப்போது மாத்திரம் அவன் இரண்டாவது விவாகஞ்செய்து கொள்ளலாமென்று சொல்லியிருக்கிறார். இதையும் மேற் சொல்லியவற்றையும் அறியாமல் இத்தேசத்தில் ஏழைகளும் செல்வமுடையவர்களும் முதல்தாரங்கள் பிள்ளைப்பேற்றினாலாவது அல்லது பலவீனத்தினாலாவது கிழத்தன மடைந்தால், அவர்கள் மனவருத்தமுறும்படி மறுபடியுங் கல்யாணஞ் செய்துகொண்டு, அவர்களையும் அவர்கள் பிள்ளைகளையும் கைவிடுகிறார்கள். இப்படிச் செய்வது தர்மசாஸ்திரத்திற்கு விரோதமாயும், கடவுளுக்குத் திருப்தியில்லாததாயும் இருக்கின்றது —நாம் கல்யாணஞ்செய்துகொள்வதே பெரிதன்று நம்மாற் கல்யாணஞ் செய்யப்பட்டவர்களைப் போஷிப்பதும் அவர்கள் மனவருத்தமடையாம லிருக்கும்படி இதரமான பெண்களை விரும்பாம லிருப்பதுந்தான் பெரியகாரியம்.

உலகத்தில் பெண்கள் புருஷர்களை விவாகஞ்செய்துகொள்ளுகிறது அவர்

களுடன்கூடிச் சவுக்கியத்தையும் இன்பத்தையும் அனுபவிக்கிறதற்கே யன்றி வேறொன்றுக்குமல்ல. அதையறியாமல் புத்திஹீனர்கள் சிலர் எப்போதும் தம மனைவிகளை அடித்தல் திட்டுதல் முதலானவைகளால் வருத்திக்கொண் டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படிச் செய்கிறதை அப்பெண்கள் தம்மாற் கூடியமட்டும் பொறுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்தத் துர்நடையை விடாமலிருந்தால் அந்தப் பெண்கள் இமிசை பொறுக்கமாட்டாமல் கிணறு குளங்களில் வீழ்ந்து தங்களுடைய பிராணனைப் போக்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். ஒருவன் இல்லாள் கிணற்றில் வீழ்ந்து இறந்தாளென்பதும் அவனுக்குத் தலையிறக்கத்தைக் கொடுக்கின்றது. ஆகையால், அதை அடையாமலிருக்கும்படி தாம்கொண்ட பெண்களை உபசாரத்தோடும் மரியாதையோடும் விசுவாசத்தோடும் நடத்திக் கொண்டு, அவர்களுடன் கூடி இன்பத்தை அனுபவித்துக்கொண்டு சுகமுற்றிருக்க வேண்டும்.

வியாச மஞ்சரி.

தலைவலியும், காய்ச்சலும் தனக்கு வந்தால் தெரியும்.

இது, ஒருவர் கஷ்டத்தை அறியாமற் பேசும் மற்றொருவர் பொருட்டு, அறிவுடையோரால் சொல்லப்பட்டுப் பண்டைக் காலந் தொட்டு வழங்கி வரும் ஒரு பழமொழி. இதன் பொருளாவது:— தலை வலியும் சுரநோயும் தனக்கு வந்தால் மாத்திரந்தான் ஒருவன் அவற்றாலேற்படும் கஷ்டம் இன்னதென்பதையுணர்வான்; வேறொருவருக்கு வந்திருக்கும்போது அதை எளிதாகவே நினைப்பான் என்பதாம். இக்குணம் உலகத்தில் பெரும்பான்மையோரிடத்தில் சகஜமாகவே நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனாலும் இது கெட்ட குணமே; ஆகலின் இதை அடியோடு நீக்கி விடுவதுதான் அறிவுடையார்க்கழகு. ஒரு மனிதன் தன் கஷ்டத்தைப் போலப் பிறர் கஷ்டத்தையும் நினைப்பதுதான் அவனுக்குச் சிறந்த குணம். இப்படியின்றித் தனக்கொன்றும் பிறர்க்கொன்றும் பேசுவோர், சுயநலப் பிரியரும், பாரபக்ஷமுடையரும், இரக்கமற்ற வன்னெஞ்சருமாவர்.

ஒருவனுக்குத் தலைநோவுண்டானால் தலையில் ஒரு பெரிய வண்டு குடைவதுபோல் மிக்க வேதனையுண்டாகும்; கண்ணை வெளியிற் பிடுங்கி யெறிவது போல் புருவங்களுக்குக் கீழே மிக்க அதிர்ச்சியுண்டாகும். அப்போது அம்மனிதன் படுக்கையில் அங்கு மிங்கும் புரண்டு கண் கலங்கிக் கதறுவான். அப்போது மேற்கூறிய வன்னெஞ்சர்கள் அவனைப் பார்த்தால் ‘அப்பா! இவனென்ன! தலை நோவுக்காக இவ்வளவு அவஸ்தைப் படுகின்றானே’ என்று ஏளனம் செய்வார்கள்; தங்களுக்குத் தலை நோவு வந்து விட்டாலோ வீடே அதிர்ந்து போகும்படி கதறுவார்கள். இப்படியே இவ்விருவகையாருடைய தன்மைகளும் ஒவ்வொரு நோயிலும் ஏற்படும். ஒருவன் ஒரு கடினமான வேலை

யைச் செய்து இளைத்துப் பெருமூச்சு விடும்போது மேற்கூறிய கன்னெஞ்சர்கள், அவனை நோக்கி, 'என்ன இவன் இந்த வேலை செய்வதற்கு இப்படிப் பெருமூச்சு விடுகின்றானே' என்று கஷிதாகப் பேசுவார்கள். அவர்கள் ஒரு அற்ப வேலையைச் செய்வதற்கும் வெகு சிரமப் படுவார்கள்; ஒருவன், தன் பெண்டாட்டியையோ பிள்ளையையோ பறிகொடுத்தால் அச் சமயத்தில் அவனுக்குத் தாங்கமுடியாத வேதனையாயிருக்கும். அதனால் அவன் அழுது பரதவிப்பான்; அச் சமயத்தில் மேற்கூறிய கடின சித்தமுடையவர்கள் அவனை நோக்கி, "என்னமோ ஒரு ஜீவன் போய் விட்டதற்கு இவன் புரண்டு புரண்டு அழுகிறான்" என்று பரிகசிப்பார்கள்; தங்கள் வீட்டில் ஒரு கிழம் இறந்து விட்டாலும் கூடமாடுகதறுவதுபோல் கதறுவார்கள். இப்படியே இவர்கள் ஒவ்வொன்றிலும் பாரபக்ஷமான செய்கைகளையே செய்வார்கள். இந்தச் செய்கைகளால் மிக்கபாவமே யுண்டாகும். கஷ்ட மென்பது எல்லோர்க்கும் ஒரே தன்மை யுடையதுதான். நம்முடைய காலில் ஒரு முள் குத்திவிட்டால் அந்த வேதனையைச் சகிக்காமல் நாம் எவ்வளவோ கஷ்டப் படுகிறோம்; இதுபோல மற்றப் பிராணிகளுக்கும் வேதனை யுண்டாகு மென்பதை ஒவ்வொருவரும் உணர வேண்டும். அவ்வாறுணர்ந்து எவர்க்கும் எவைக்கும் கஷ்டத்தை உண்டாக்காதிருக்க வேண்டும்; எல்லாப் பிராணிகளிடத்தும் இரக்கச் சித்தம் வைக்க வேண்டும். இதுவே உலகத்தில் சிறந்த தர்மம். இதனால் நிச்சயமாக நற்கதி கிடைக்கும்.

தயாளன்.

பாலபோத விளக்கம்.

(முன் தொடர்ச்சி புஸ்தகம்-3. சஞ்சிகை-11, பக்கம்-272.)

---

22. நெஞ்சிலாவது, கன்னங்களிலாது, கால்களுக் கிடையிலாவது கையை வைத்துக் கொண்டு படுத்துறங்கலாகாது; இவ்வாறு செய்வதால் உடம்பில் இரத்த ஓட்டம் தடைப்பட்டுப் பல வியாதிகளுண்டாகும். இன்னும் கைகளை விறைக்க இரண்டு பக்கங்களிலும் நீட்டிக் கொண்டு மல்லாந்து ஆகாயத்தைப் பார்த்தபடியே படுத்து நித்திரை செய்தல் கூடாது. படுத்துறங்கும்போது வாய்வழியே மூச்சுவிடக்கூடாது. குறட்டை விடக்கூடாது. இந்தப் பழக்கங்களை யுடையவர்கள் சிறிது சிறிதாக இவற்றை ஒழித்துவிட முயலவேண்டும். இடப்பக்கம் கன்னத்தைத் தலையணையில் வைத்து ஒருபக்கமாகச் சாய்ந்து மிருதுவாக மூச்சை விட்டு நித்திரை செய்யவேண்டும்.

23. நித்திரை செய்யுங் காலத்தில், வெற்றிலை பாக்கையாவது, வேறுவஸ்துக்களையாவது வாயிலடக்கிக் கொண்டு படுத்துறங்கலாகாது. அவ்வாறு

செய்யின் அந்தவஸ்துக்கள் வாயிலிருந்தபடியே விஷமாகமாறி உள்ளே சென்று தீங்கு செய்துவிடும்.

24. குப்புறுப் படுக்கலாகாது; படுத்துறங்குங் காலத்தில்கால்கைகளை உதைத்துக் கொண்டு அங்கு மிங்கும் புரண்டு புரண்டு உருளக் கூடாது. ஓரிடத்திலேயே அசையாமல் படுத்திருக்க வேண்டும். அங்கு மிங்கும் உருண்டு பற்பல விடங்களிற் புரண்டு படுப்பதாலும், குறட்டை முதலியவற்றை விடுவதாலும், அவற்றைச் செய்வோர்க்குப் பல விதமான நோயுண்டாகிக் கஷ்டம் அதிகரிப்பதோடு பக்கத்தில் படுத்திருப்பவர்களுக்கும் பல விதமான உபத்திரவமுண்டாகும்.

25. படுத்துறங்கும் போது, பல்லைக்கடித்தல், வாயைமெல்லுதல், கையோடுகையைச் சேர்த்துத் தேய்த்தல்,பயங்கரமாகக் கூவி வாய்புலம்புதல், விகார சொப்பனங்காணல் முதலியவைகள் உண்டாகாதபடி ஜாக்கிரதையாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். இவைகளெல்லாம் உண்டாவதற்குக் காரணம் பெருந்தீனியும். பெருந்தூக்கமுமேயாம். ஆதலின், இவற்றைக் குறைத்தால் அவைதாமே குறைந்துபோம்.

26. இரவு பதினொருமணிக்கே தூங்க ஆரம்பிக்கவேண்டும். பதினொருமணியிலிருந்து இரண்டு மணிவரை நன்றாகத் தூங்கவேண்டும். அதன்பின் நான்கு மணிவரையில் அரைத் தூக்கமா யிருக்கவேண்டும். நான்கு மணிக்கு எழுந்து காலைக்கடன்களை முடித்துக் கொண்டு பாடம் படிக்க ஆரம்பிக்க வேண்டும். பாடமில்லாதவர்கள், குடும்பகாரியங்களிற் பிரவேசிக்க வேண்டும். நான்கு மணிக்கு எழுந்திருக்கும்போது இரவில் சாப்பிட்ட ஆகாரம் நன்றாக ஜீரணமாகி உடம்பு பரிசுத்தமா யிருந்தால் மாத்திரம் காரியங்களிற் பிரவேசிக்க வேண்டும். ஆகாரம் ஜீரணிக்காமல் புளித்த ஏப்பம் வந்து கொண்டிருந்தாலும், வயிற்றில் நோவுண்டாகிக் கொண்டிருந்தாலும் மீண்டும் படுத்து ஆகாரம் ஜீரணமாகும் வரை நன்றாகத் தூங்கவேண்டும். ஆகாரம் ஜீரணமான சமயமறிந்து எழுந்திருக்க வேண்டும். ஆகாரம் ஜீரணமாகுமுன் எழுந்து காரியங்களிற் பிரவேசித்தால் பகல்முழுதும் சோம்பலும் தூக்கமும் வயிற்று நோவும் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கும்.

27. இரவில் படுத்துறங்கும்போது முழுத்தூக்கத்திலேனும் அரைத்தூக்கத்திலேனும், ஒருவர் இரண்டு மூன்று முறை கூப்பிடுவதற்குள் எழுந்திருக்கப் பழக்கஞ் செய்து கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறின்றிப் பெருந்தூக்கந் தூங்குவதால் பலஅபாயங்க ளுண்டாவதோடு, பல்லைக் கடித்தல், வாயை மெல்லுதல், கையைப் பிசைதல், வாய் புலம்பல், தீய சொப்பனங் காணுதல், முதலிய அங்க சேஷ்டைகளும், சோம்பல் முதலிய பல வியாதிகளும், ஆயுட்குறைவும் உண்டாகும். சிலர் பக்கத்தில் இடிவிழுந்த போதும் விழிக்காமல், விடிந்தபின்னரும் எட்டு மணி ஒன்பது மணி வரையிலும் தூங்குவார்கள்; சிலர் வீட்டில் நெருப்பு பற்றி யெரியும்போதும் நன்றாகத் தூங்கித் தேகத்தில் அனற்சுடு தாக்

கிய பின்னரே எழுந்திருப்பார்கள். இவர்கள் பல விதத்திலும் துன்பத்திற் குள்ளாவார்கள். உயர்ந்த ஜாதிக் குதிரை சிரம பரிகாரத்தின் பொருட்டுச் சில நிமிஷநேரம் மணலிற் புரண்டு எழுந்திருப்பது போல நடுச் சாமத்தில் சிறிது நேரம் மெய்ம்மறந்து தூங்கி உடனே விழித்துக் கொள்வதுதான் மனிதர்க்குச் சிறந்ததாகும். அதிகத் தூக்கத்தால் சோம்பல் மேலிடுவதை அனுபவத்திற் காணலாம். (தொடரும்)

சற்குரு.

எறும்பின் அதிசயகுணங்கள்.

உலகத்தில் உண்டாகி யிருக்கும் பிராணிகளில் மிகவும் அதிசயமான குணங்களை யுடைய அநேகம் பிராணிகள் உண்டு. அவற்றுள் எறும்பு, மிகவும் விசேஷமான அதிசய குணங்களை யுடையது. இதன் குணங்களை ஆராய்ந்து பார்த்தால், ஒவ்வொன்றும் மிக அருமையாயிருக்கும்.

1-வது, ஜாதி ஒற்றுமை:—எறும்புகளுக்குள் குல வொற்றுமை அதிகமுண்டு; இவை எப்பொழுதும் தனியாகச் சஞ்சரிப்பது மில்லை; ஓரிடத்தில் வசிப்பதுமில்லை; எப்பொழுதும் ஆயிரக்கணக்கான எறும்புகள் ஒன்றாகக் கூடியே ஒரே வளையில் வசிக்கும்; பல எறும்புகள் ஒன்று சேர்ந்தே பற்பலவிடங்களுக்குப் போய்ச் சஞ்சரித்துவரும். பல எறும்புகள் பிரயாணஞ் செய்கையில் போகும்போதும் வரும்போதும் ஒவ்வொன்றும் எதிரேவரும் எறும்பினோடு முகத்தோடுமுகம் வைத்துச் சந்தித்து முகமன் கூறித் தங்கள் பக்ஷத்தைக் காட்டிச் செல்லும். இன்னும் இவைகள், தங்கள் இனத்தில் ஒன்றுக்குத் தீங்கு நேர்ந்தால் வெகு சுறுசுறுப்பாக அதை அவ்வாபத்தினின்றும் நீக்க முயற்சிசெய்யும். ஒரு எறும்பை வேறொரு பிராணி வருத்தக் கண்டால், மற்ற எறும்புகளெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து அந்தப் பிராணி யோடு சண்டை யிட்டுத் தங்கள் இனமாகிய எறும்புக்கு உதவி செய்கின்றன. ஓர் எறும்பு, ஏதேனுமொரு காரணத்தால் இறந்து விட்டால், மற்ற எறும்புகள் சேர்ந்து அதைத் தூக்கித் தங்கள் வளையிற் கொண்டு போய் ஏதேதோ செய்கின்றன.

2-வது, ஒத்துழைத்தல்:—இவை ஜீவனத்திற்கான முயற்சிகளைச் செய்யும்போது எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்தே செய்கின்றன. பெரிய ஆகார வஸ்துக்கள் ஓரிடத்திற் கிடக்கக்கண்டால் பல எறும்புகளும் கூடித் தங்கள் வலிமை முழுவதையும் செலுத்தி அதைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நகர்த்திப் பல ஜனங்கள் கூடித் தேரை யிழுப்பது போல இழுத்துக் கொண்டு வந்து தங்கள் வளையிற் சேர்த்து விடுகின்றன. அது வளையில் நுழையக் கூடாததா யிருந்தால், வெகு சீக்கிரத்தில் பல எறும்புகள் மாறி மாறித் தொழில் செய்து அ

தைப் பற்பல துண்டுகளாக்கி வளைக்குள்ளே கொண்டுபோய் விடுகின்றன. இன்னும் சிறிய ஆகாரவஸ்துக்கள் ஓரிடத்தில் குவிந்து கிடக்கக் கண்டால் இந்த எறும்புகளெல்லாம் திரண்டு திரண்டு வெகு சுறுசுறுப்பாகப் போய் அவற்றை எடுத்துக் கொண்டு வந்து அதிக நாள் ஆகாரத்திற்குப் போதுமான அளவு தங்கள் இருப்பிடத்திற் சேர்த்து விடுகின்றன.

3-வது, காலமறிந்து ஆகாரவஸ்துக்களைத் தேடிக்கொள்ளுதல்:— இந்த எறும்புகள் எந்தெந்தக் காலத்தில் தங்களுக்கு ஆகாரவஸ்துக்கள் கிடைக்கக் கூடுமோ அந்த அந்தக் காலத்தில் அவற்றைமிகுந்த ஜாக்கிரதையுடன் சேர்த்துக் கொள்ளும். தை, மாசி மாதங்களில் புன்செய்களிலும், நன்செய்களிலும் தானியவஸ்துக்கள் மிகுதியாக விளைந்து மலிந்து கிடக்கும். அக்காலங்களில் இந்த எறும்புகள் கூடி இரவும் பகலும் ஓயாமல் அவற்றை மிகுதியாகச் சேகரித்துக் கொள்ளும்; இந்தக்காலத்திற் சேகரிக்கும் தானியங்கள் இவற்றிற்கு மறுவருஷம் தைமீ வரும்வரை ஆகாரத்திற்குக்காணும்; மற்றகாலங்களில் ஆகாரவஸ்துக்கள் விசேஷமாகக் கிடைக்கா வென்றும், 'காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக் கொள்ள வேண்டும்' என்ற முறைப்படி, கிடைக்குங் காலத்தில் அவற்றைத் தேடிக்கொண்டால் எப்பொழுதும் கஷ்டமில்லாமல் ஜீவிக்கலா மென்றும் நினைத்தே இவை இவ்வாறு செய்கின்றன. இப்படி இவைகள் முன்ஜாக்கிரதையாகக் கிடைக்குங் காலத்தில் ஆகாரவஸ்துக்களைத் தேடிக் கொள்வதால் மற்றக்காலங்களில் கஷ்டமில்லாமல் ஜீவிக்கின்றன. இவ்வெறும்புகள் இவ்வாறு அரும்பிரயாசையுடன் தேடிவைக்கும் தானியங்களை, வேடர்கள், முதிர்ந்த வெயிற் காலங்களில் அபகரித்துக் கொண்டு போய் விடுகின்றனர். எப்படி யெனில், வேடர்கள் முன்ஜாக்கிரதையாக ஆகாரவஸ்துக்களைத் தேடிவைத்துக் கொள்வதில்லை. அதனால் அவர்களுக்கு வெயிற்காலத்தில் ஆகாரகஷ்ட முண்டாய் விடும். அப்பொழுது அவர்கள் எறும்புக்குழி இருக்கு மிடத்தை ஆராய்ந்து பார்த்தறிந்து அதைக் கட்டப் பாரைக்கொம்பினால் தோண்டி உள்ளே எறும்புகளால் தேடிவைக்கப் பட்டிருக்கும் தானியங்களைக் கூட்டி யெடுத்துக் கொண்டு போய்ச் சுத்தப்படுத்தி ஆகாரஞ்சமைத்துச் சாப்பிடுவார்கள். ஒவ்வொரு எறும்புக்குழியிலும் இரண்டு மூன்றுபடி தானியங்களுக்குக் குறையாமலிருக்கும். வேடர்கள் ஆகாரவஸ்துக்களைக் காலமறிந்து தேடிக்கொள்ளும் அறிவில்லாதவர்களாய்த் தாங்கள் கஷ்டப் படுவது மல்லாமல், முன்ஜாக்கிரதையோடு ஆகாரம் தேடிவைக்கும் நற்புத்தியை யுடைய எறும்புகளின் பூஸ்திதிகளையும் கொள்ளையடித்துக் கொண்டுபோய் அவற்றிற்கும் கஷ்டத்தை உண்டாக்கி விடுகிறார்கள். நல்ல புத்திமான்கள் இவ்வகைச் சிறந்த புத்தியையுடைய எறும்புக்குத் தீங்கு செய்யமாட்டார்கள்; அவற்றை மிகவும் கொண்டாடுவார்கள். வேடர்கள், உயிர்களை வதை செய்யும் வன்னெஞ்சர்களாதலின் இவ்வாறு செய்கின்றனர். துர்க்குணமுடையவர்களும், சோம்பேறிகளும், புத்திமான்களும் நன்முயற்சி யுடையவர்களுமா யிருப்பவர்களின் பொருளைக் கொள்ளை யடித்து அவர்களுக் கிடரைச் செய்தல் உலக இயற்கை யன்றோ?

4-வது, தூரதிருஷ்டி:—நெடுந் தூரத்திலுள்ள உணவுப் பொருள்களை வெகு சுலபமாகத் தெரிந்து கொள்ளும் சக்தி எறும்புகளுக்குண்டு. இவைகளின் கண்ணுக் கெட்டாத தூரத்தில் ஆகாரவஸ்துக்க ளிருந்தால் அவற்றின் வாசனையினாலோ வேறு எவ்வித காரணத்தாலோ அவைகளிருக்கு மிடத்தை இவ்வெறும்புகள் தெரிந்து கொண்டு சில எறும்புகளை யனுப்பி அவற்றைப் பார்த்து வரும்படி செய்கின்றன. அவைபோய்ப் பார்த்துவந்து அங்கே இன்னவஸ்துக்கள் இருக்கின்றன வென்று சொன்னதன்மேல் எல்லாம் திரண்டுபோய் அவற்றைக் கொண்டுவர ஆரம்பிக்கின்றன. எறும்பிற்குப் பயந்து மனிதர்கள் தின்பண்டங்களை வெகுபந்தோபஸ்தான இடத்தில் வைத்திருக்கும் போதுகூட அவற்றில் எறும்புகள் வந்து சேர்ந்து விடுகின்றன. இதற்குக் காரணம் மேற் கூறியவைகளே. இதுபற்றியே, "கரும்பு கட்டோடு கிடந்தால் எறும்பு எண்ணாயிரமும் தானேவந்து சேரும்" என்னும் பழமொழியும் வழங்குதல் காண்க.

5-வது, எதிர்கால வுணர்ச்சி:—எறும்புகள், பின்னே நிகழும் ஒரு காரியத்தை முன்னே உணர்ந்து கொள்கின்றன. சில தினங்களில் மழைவருவதாயிருந்தால், நீர் எறிப்பாயு மிடத்தில் வாசஞ் செய்து கொண்டிருக்கும் எறும்புகள், அம்மழை வரப்போவதையும், அதனால் நீரேறித் தங்களுக்கபாய முண்டாவதையும், அறிந்து உடனே தங்கள் முட்டைகளை யெடுத்துக் கொண்டு தண்ணீர் வரக்கூடாத மேடான இடங்களில் ஏறிப் போய்க் குடி யேறுகின்றன; இவற்றால் நடக்கும் இந்தச் செய்கையைப் பார்த்து உலக அனுபவ முள்ள சிலா, சில தினங்களில் மழைவருமென்று தெரிந்து கொள்கின்றனர். இது பற்றி, "எறும்பு முட்டை யெடுத்துக் கொண்டு திட்டிலேறினால் மழை வரும்" என்ற ஒரு பழமொழி வழங்குதலுங்காண்க.

6-வது, சோம்பலின்றித் தொழில் செய்தல்:—எறும்புகள் எப்பொழுதும் இரைதேடும் முயற்சியிலேயே இருக்கும்; ஏதோ ஒரு சமயத்திற்றான் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து இளைப்பாறுவதுண்டு. மற்ற நேரங்களிலெல்லாம் வேலை செய்து கொண்டே யிருக்கும். பெரும்பாலும் இவை தூங்குவது மில்லை. வேலை செய்வதில் இளைப்பது மில்லை. மனிதரோ சிறிது வேலைக்கும் இளைத்துப் போகிறார்கள்; ஒவ்வொரு நாளிலும் முக்காற் பாகத்தைச் சோம்பலிலும் தூக்கத்திலுமே கழித்து விடுகின்றனர்.

7-வது, வீண்காரியங்களிற் பிரவேசிப்பதில்லை:—எறும்புகள் வீண் விஷயங்களில் பிரவேசிப்பதே யில்லை; எப்பொழுதும் இரைதேடும் விஷயத்திலேயே புத்தியைச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கும்.

8 வது, வாசஸ்தான சுத்தம்:—இந்த எறும்புகள் கேவலம் சிறிய பிராணிகளாயிருந்தாலும் தங்கள் வாசஸ்தானங்களை வெகு பரிசுத்தமாக வைத்திருக்கும். தங்கள் வளைகளில் ஆகார வஸ்துக்களை வைப்பதற்கு வெவ்வேறு விநோதமான அறைகளையும், முட்டையிடுவதற்கு வெவ்வேறு நல்ல அறைகளையும், தாங்கள் வசிப்பதற்கு விசாலமான அறைகளையும் அமைத்துக் கொள்ளும்;

எறும்புவளைகளைச் சிதைக்காமல் பக்குவமாகத் தோண்டிப்பார்த்தால் இவ்விநோதங்களை நன்றாகக் காணலாம்.

இன்னும் இவற்றினிடத்தில் எத்தனையோ அருமைக் குணங்களெல்லாம் உண்டு. அவற்றை யெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்தால் மிகவிநோதமாகவேயிருக்கும். இந்தக் குணங்களில் அநேகம் மனிதரிடத்திலும் அமைவது அருமை. மனிதர்களிடம் இக் குணங்கள் அமைந்திருந்தால் அவர்கள் எவ்வளவோ மேன்மையடைவார்கள். மனிதர் பார்த்துத் தெரிந்து அறிவோடு நடக்கும் பொருட்டே, கடவுள் இவ்வாறு சிறிய பிராணிகளிடத்திலும் அதிசய குணங்களை அமைத்திருக்கின்றார். இப்படி யிருந்தும் மனிதரிற் பலர் இவ்வருமைக் குணங்களைக் கற்றுக் கொள்வதில்லை. "நம்முடைய பிறப்பு மற்ற எல்லாப் பிறப்புக்களினும் மேம்பட்டதாகும்" என்று அகங்காரம் மட்டுங் கொள்கின்றனர். எறும்பினுடைய எதிர் கால வுணர்ச்சி ஒன்றை மாத்திரம் இவர்கள் ஆலோசித்து, 'இந்த சக்தி நமக்குண்டா?' என்று நினைப்பார்களே யானல் வீண் அகங்காரம் கொள்வதற்கு இடமே யிராது.

உலகிய லறிவோன்.

நரிவிருத்தம் மூலமும், உரையும்.

(முன் தொடர்ச்சி புஸ்தகம்-3. சஞ்சிகை-10. பக்கம்-242.)

இல்லறத் தியல்பு குன்று வேந்துபூண் முலையி னார்தோள்
புல்லறப் புல்லி மண்மேற் பூவணை பொருந்த லொன்றே
நல்லறத் திறைவன் சொன்ன நாற்கதி நவையை நீக்கும்
தொல்லறத் துணிவி லாதார் துன்பத்தைத் துணிந்து நின்றார்.

(இ-ள்.) இல்லறத்து-குடும்ப தருமத்தினுடைய, இயல்பு-இலக்ஷணங்களில், குன்று-குறைவுபடாத, பூண் ஏந்து-ஆபரணங்களைத் தாங்குகின்ற, முலையினார்-தனபாரங்களையுடைய மனைவியரின், தோள்-தோள்களை, புல்லற-இழுக்கு நீங்க, புல்லி- இல்லற தருமத்திற் கேற்பக்கூடி, மண்மேல்-பூமியில், பூ அணை-மலர்ச்சயனத்திலே, பொருந்தல் ஒன்றே-சேர்ந்து வாழ்தலாகிய ஒரு செய்கையே, நல் அறத்து-நல்ல தருமத்தையுடைய, இறைவன்-அருகக் கடவுள், சொன்ன-கூறிய, நாற்கதி-நான்கு வகைக் கதிகளின், நவையை-துன்பத்தை, நீக்கும்-விலக்கும், தொல்-பழமையாகிய, அறத்துணிவு-இந்த இல்லறத்தின் உறுதியான செய்கை, இல்லாதார்-இல்லாதவர்கள், துன்பத்தை-மேற்கூறிய நாற்கதி துன்பத்தை, துணிந்து நின்றார்-உறுதி கொண்டு செய்து அதன் வழியிலே நின்றவராவார். எ-று.

(வி·ரை.) இல்லற தர்மத்தின் இயற்கையிற் குறைவு படாத இல்லாளுடன் கூடி, முறைப்படி இல்லறம் நடத்துதலே, இறைவனுற் கூறப்பட்ட நாற்கதித் துன்பங்களை நீக்கி நற்கதியை யுண்டாக்கும்; ஆதலின், கிரமப்படி இல்லறத்தை நடத்துவோர் நாற்கதி நவையினின்றும் நீங்கி நற்கதி யடைவர்; பழமையாகிய இவ்வில்லறத்திற் சேர்ந்து இதனைக் கிரமப்படி நடத்துதலாகிய உறுதிப்பாடில்லாதவர்கள் அந்நாற்கதிகளிற் சார்ந்து அவற்றாலுண்டாம் துன்பங்களை அனுபவிப்பார்கள் என்பது இதன் கருத்து. இல்லறம் என்பது சிராவக தர்மம் எனப்படும்; முறைப்படி செய்யும் இல்லறமும், பிறப்பினை நீக்கி முத்தி யின்பத்தை யுண்டாக்கற்கேதுவாயிருத்தலின், இதனை இங்ஙனம் சிறப்பித்துக் கூறினார் ஆசிரியர். உலகப்பற்றின்றி நடத்தும் இல்லறமும் முத்திக்கேதுவாம் என்பது நூற்களின்றுணிபு. "இல்வாழ்வா னென்பானியல்புடைய மூவர்க்கு, நல்லாற்றினின்றதுணை" என்ற திருவள்ளுவர் வாக்கின்படி, இல்லறத்தான், மற்றைய மூன்று ஆச்சிரமத்தார்க்கும் துணையாயிருந்து, அறங்களை வழுவாது புரிந்து தாமரையிலைத் தண்ணீர்போல் இல்லறத்திலிருந்தாலும் அதில் பற்றின்றியிருந்து வீடுபெறுதலின், இல்லறத்தைத் துறவறத்தினும் சிறந்ததெனக் கூறுவர் பெரியோர். இதுபற்றியே திருக்குறளாசிரியரும், "அறனெனப்பட்டதேயில் வாழ்க்கை யஃதூஉம், பிறன்பழிப்பதில்லாயினன்று" என்று கூறினர் (கூடு)

ஈகைநற் றானமீந்தா ரிணையிலாக் குருவின் மிக்க [மே
போகத்தைக் கொடுத்துப் புத்தே ளுலகமுங் கொடுத்து மண்
லேகநல் லின்ப மாக்கி யிறைவனற் காட்சி யீயும்
மேகத்து மின்னோ டொக்கும் விழுச்செல்வ மதிக்க வேண்டா.

(இ-ள்.) ஈகை-இரப்பவர்க்குக் கொடுத்தலாகியகொடையையும், தானம்-பெரியோர்க்கிடும் சாஸ்திரதானம் முதலிய தானங்களையும், ஈந்தார்-கொடுத்தவர்க்கு, இறைவன்-அருகக் கடவுள், இணையில்லா-ஒப்பில்லாத, குருவில்-உத்தர குருவென்னும் போக பூமியிலே, மிக்க-மிகுதியாகிய, போகத்தை-சுகானுபவத்தை, கொடுத்து-அளித்து, புத்தேள் உலகமும்-தேவ லோக பதவியையும், கொடுத்து-நல்கி, மண்மேல்-இந்தப் பூமியின்மேலும், ஏகம்-ஒரே தன்மைத்தாகிய, நல் இன்பம்-நல்ல சுகத்தை, ஆக்கி-உண்டாக்கி, நற்காட்சி-நல்லதாகிய அனந்த தரிசனத்தையும்,ஈயும்-கொடுப்பான்[ஆதலால் பொருளை ஈகையிலும் தானத்திலும் செலவிட வேண்டும்; அங்ஙனம் செலவிடாமல் புதைத்துக்காப்பாற்றி வைத்தால்]விழுச்செல்வம்-விரும்பத்தக்க ஐசுவரிய மானது,மேகத்துமின்னோடு-மேகத்தில் தோன்றி மறையும் மின்னலோடு, ஒக்கும்-நிகர்த்துத் தோன்றி மறையும், (ஆதலால் அதனை) மதிக்க வேண்டா-நிலையுள்ளதென நம்புதல் கூடாது. எ-று.

(வி-ரை) நிலையற்ற செல்வத்தைப் பெற்றவர்கள், அஃதிருக்கும் போதே நல்ல தான தருமங்களைச் செய்ய வேண்டும்; அங்ஙனம் செய்வார்க்கு, இறைவன், உத்தர குருவின் போகத்தையும், தேவ லோக பதவியையும் அளித்து, இவ்வுலகத்திலும் இருக்கும் வரையில் சுகத்தை நல்கி, முடிவில் அனந்த தரிச

னத்தையும் ஈவான். ஆதலின், செல்வப் பொருளுள்ளவர்கள் விரைந்து தான தருமங்களைச் செய்யவேண்டும்; அப்பொருளோ மின்னலைப்போலத் தோன்றி மறைவது; அதனை நிலையுள்ளதென மதித்துத் தானமுதலியவற்றைச் செய்யாமல் மறந்திருக்கலாகாது என்பது இதன் கருத்து. ஈகை-ஏற்றார்க்கு வேண்டுவன நல்கல். தானம்-சற்பாத்திரத்திலிடும் நால்வகைத் தானங்களுமாம். குரு-உத்தர குரு; இஃது அறஞ்செய்தார் போகம் அனுபவிக்கும் பூமியாம். காட்சி-அநந்த தரிசனம். இஃது அநந்த சதுட்டயங்களிலொன்று. இந்த நான்கும் வீட்டின்பம் பெறுவார்க்குறு பயன்களாம். அநந்த தரிசனம்-முழுதுணர்ச்சி. ஈந்தார் போகத்தைக் கொடுத்து எனக் கூட்டுக. ஈந்தார் போகத்தை-நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை; ஈந்தார்க்குப் போகத்தை எனவிரியும். (௩௬)

(தொடரும்)

வீ. ஆறுமுகஞ் சேர்வை.

ஔரோரா போரியாலிஸ்.

ஆகாயத்தில் காணப்படும் விசித்திரங்களுக் கெல்லாம் மேலானது, ஔரோரா போரியாலிஸ் என்னும் ஆகாயமின்னல்தான். பூமியின் உத்தர துருவத்துக்குச் சமீபத்தில் இஃது ஆகாயத்தில் அதிகம் விசித்திரமாகக்காணப்படுகின்றது. ஆனால், இதை வடக்கு மூலையிலுள்ளவர்கள் வடக்கொளி என்று சொல்லுகின்றனர். இப்படிப்பட்ட ஆகாயமின்னல் தக்ஷிண துருவத்திலும் காணப்படுகின்றமையால் இதை அவ்வாறு வடக்கொளியென்று சொல்வது தகாது. ஸ்காத்லாந்திலும், ஷத்லாந்திலும், ஸ்காந்தி நேபியத்திலும், வடஅமெரிக்காவிலும் இந்த ஆகாயமின்னல் கண்ணுக்குப் புலப்படுகின்றது. ஆனால், இந்த ஆகாயஒளியின் விசேஷமானபாகம் லாப்லாந்திலும், ஹட்ஸன் குடாக்கடலிலும், உத்தர துருவ தீவங்களிலுமே காணப்படுகிறது.

ஆகாயத்தில்தோன்றும் சாதாரண மின்னலைப்போன்ற ஒருவகை மின்னல்தான் இந்த ஔரோரா போரியாலிஸ் என்பது. ஆனால், நம்முடைய வானத்தில்தோன்றும் மின்னல்களெல்லாம் ஒருவிநாடியில்தோன்றி மறைந்துபோம். ஔரோரா போரியாலிஸ், விடாமல் அநேகாலம்வரையில் மின்னிக்கொண்டேயிருக்கும். வானத்திலுள்ளகாற்று எப்பொழுதும் எலக்டிரி சிட்டி என்னும் மின்சாரத்தால் தாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதால் இந்த ஆகாயவொளி, விடாமல் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. பூமியிலிருந்து 40. மைல் தூரம்வரையில் வாயு உலாவிக் கொண்டிருக்கிறது. பூமிக்குச்சமீபத்திலுள்ள வாயுவும் மின்சாரத்தால் தாக்கப்படுகிறது; அதிகஉயரத்திலுள்ள வாயுவும் மின்சாரத்தால் தாக்கப்படுகிறது. இவ்விருவகை மின்சாரத்துக்கும் வித்தியாசம் உண்டு. மின்சாரத்தில் உடன்பாட்டு மின்சாரமென்றும், எதிர்மறை மின்சாரமென்றும் இரண்டு பிரிவுண்டு. பூமிக்குச் சமீபத்திலுள்ள வாயுவில் எதிர்மறை மின்சாரமும், உயரத்திலுள்ள வாயுவில் உடன்பாட்டு மின்சாரமும் உற்பத்தியாகின்றன. இவ்விருமின்சாரமும் ஒன்றுசேரும்போது மின்னலுண்டாகும். உத்தர துருவத்திலும் தக்ஷிண துருவத்திலும் இவ்வாறுதான் ஓயாமின்னல் உண்டாகின்றது. சிலசமயங்களில் இந்தமின்னல் நிற்கும்போது பெரும்புயலும் அகோரமாரியும் உண்டாகும். உடனே மின்னலும் நின்றுபோம். துருவ நாடுகளில் ஆறுமாதம் ஓயாப்பகலாகவும் மற்றொரு ஆறு மாதம் ஓயா

இரவாகவும் இருக்கும். அப்படியுண்டாகும் இராப்பொழுதில் அங்குள்ளமனிதர்களுக்கு இந்த ஔரோரா போரியாலிஸால் மிக்க நன்மையுண்டு. அப்பொழுது பகற்காலம் போலவே அம்மின்னலின் ஒளி பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும். மற்றொரு ஆறுமாதத்தில் பகலாயிருக்கும்போது இம்மின்னலின் ஒளி அதிக அழகாகத் தோன்றுவதில்லை. இராக்காலத்தில் மின்னலுண்டாகும்போது அம்மின்னலுண்டாகும் உயரத்துக்குத் தக்கபடியும் பார்ப்போரின் தூரத்துக்குத் தக்கபடியும் அது பல பல விதமாகக் காணப்படும். சில சமயங்களில் ஒரே பிரகாசமாகவும் காணப்படும். மற்றுஞ் சில சமயங்களில் பாம்பு நெளிவது போலும் அழகாகக் காணப்படும். இன்னும் அது, வானத்தின் ஒரு கோடியிலிருந்து மற்றொரு கோடிக்குத் தாவிச் செல்லும்போது மிக்க இரம்மியமாயிருக்கும். அக்காலத்தில் சித்திரக்காரன் வானத்தில் *தூரியக்கோலால் சித்திரம் எழுதுவதுபோல் காணப்படும். வேறு சமயங்களில் தாவிச்செல்லும் அம்மின்னல் நடுவழியில் முறிந்துபோவதுண்டு. அப்படி முறிந்த விடத்திலிருந்து மாத்தின்கிளைபோல வேறொருமின்னல் புறப்படும். சிலசமயங்களில் அதிலிருந்து புஷ்பமாரிபோல் மின்னலுண்டாகும். மற்றுஞ் சிலசமயங்களில் விசிறியால் வீசுவதுபோல் மின்னலுண்டாகும். ஒவ்வொரு வேளையில் பார்ப்போருடைய தலைக்குமேல் தங்கவர்ணப்பட்டால் ஆகாயப் பந்தல் போட்டதுபோல் தோன்றும். அப்படித் தோன்றும்போது காற்றடிக்க ஆரம்பித்தால் அந்தத் தங்க நிறப்பந்தல் இனியில்லா ஆச்சரியத்தோடுவிளங்கும். சுருக்கச் சொல்லுமிடத்து, ஔரோரா போரியாலிஸை ஒருமுறை கண்ணுற்றோர் உலகத்திலுள்ள எவ்வகை வாணவேடிக்கையையும் கண்டு ஆச்சரியப்படமாட்டார். கைதேர்ந்த ஜப்பானியருடைய வாணவேலையும் இந்த ஆகாய மின்னலுக்கு ஒத்திராதென்பது நிச்சயம். ஆனால் சாதாரண காலங்களில் இந்த மின்னொளியில் இடி முழக்கம் உண்டாவதில்லை. இன்னும், எப்போதும் வடபாகத்தில்வானவில் போன்ற ஒரு மின்னல் வில் தோன்றிக் கொண்டேயிருக்கும். இந்த வில்லுக்கும் அடிவானத்துக்கும் இடையில் வெட்ட வெளியான இருள் தோன்றும். இந்த இருளுக்கெதிரில் அந்த வில் தோன்றும்போது அதன் வெண்ணிறமும் செந்நிறமும் அதிகமான பிரகாசத்தோடு காணப்படும். இந்த வில்லிலிருந்து புறப்படும் ஒளி சில சமயங்களில் விசிறிபோல் பாவிக்கொண்டு அடிவானத்திலிருந்து நடுவானம் வரையில் வருவதுண்டு. அங்கே வந்தவுடன் அந்த மின்னல் வெடித்து நெருப்புப் பொறிகள் நான்கு திசைகளிலும் பாவும்; அப்போது வானமுழுதும் வாணவேடிக்கையால் நிறைந்தது போலத் தோன்றும். ஊதா, பச்சை, மஞ்சள், சிவப்பு முதலிய வர்ணங்களெல்லாம் காணப்படும். இரண்டொரு நிமிஷங்களில் இந்த நிறங்கள் மறைந்துபோம். மறையும்போது மங்கலான ஒளியொன்று வானத்திற் காணப்படும். அப்போது வானத்தில் அங்கங்கே வெண்மேகங்கள் போன்ற படர் மேகங்கள் தோன்றி மறையும். சில சமயங்களில் எல்லா மின்னல்களும் ஒன்றோடொன்று கலந்து மங்கிப்போம். அப்போது சிறிதுநேரம் வானமுழுதும் ஒரே இருளாயிருக்கும். சிறிதுநேரத்துக்குள் மறுபடியும் மின்னல்கள் தோன்றும்.

* சித்திரமெழுதுங்கோல்.

"லோகாதிசய விளக்கம்".